

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gegužės 6 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Direktyva 2011/82/ES — Keitimasis informacija tarpvalstybiniu lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus — Teisinio pagrindo pasirinkimas — SESV 87 straipsnio 2 dalies a punktas — SESV 91 straipsnis — Direktyvos padarinių palikimas galioti panaikinimo atveju“

Byloje C-43/12

dėl 2012 m. sausio 27 d. pagal SESV 263 straipsnį pateikto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Komisija, atstovaujama T. van Rijn ir R. Troosters, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą F. Drexler ir A. Troupiotis, taip pat K. Zejdová,

ir

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą J. Monteiro ir E. Karlsson,

atsakovus,

palaikomus

Belgijos Karalystės, atstovaujamos J.-C. Halleux ir T. Materne, padedamų advokatų S. Rodrigues ir F. Libert,

Airijos, atstovaujamos E. Creedon, padedamos BL N. Travers,

Vengrijos, atstovaujamos M. Z. Fehér, K. Szíjjártó ir K. Molnár,

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Szpunar,

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos B. Ricziová,

Švedijos Karalystės, atstovaujamos A. Falk ir C. Stege,

* Proceso kalba: prancūzų.

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos C. Murrell ir S. Behzadi-Spencer, padedamų baristerių J. Maurici ir J. Holmes,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano (pranešėjas), L. Bay Larsen, T. von Danwitz, M. Safjan, teisėjai A. Rosas, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, D. Šváby, M. Berger ir C. Vajda,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo, pirma, panaikinti 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/82/ES, kuria sudaromos palankesnės sąlygos keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus (OL L 288, p. 1), ir, antra, šios direktyvos panaikinimo atveju nurodyti, kad šios direktyvos padariniai yra galutiniai.

Teisinis pagrindas

SESV

- 2 SESV 87 straipsnis, kuris yra šios sutarties trečiosios dalies V antraštinės dalies „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė“ 5 skyriuje, skirtame „Policijos bendradarbiavimui“, suformuluotas taip:

„1. Sąjunga nustato policijos bendradarbiavimą užkardant, išaiškinant ir tiriant nusikalstamas veikas, kuriame dalyvauja visos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, įskaitant policijos, muitinės ir kitas specializuotas teisėsaugos tarnybas.

2. Taikant 1 dalį, Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, gali patvirtinti priemones dėl:

- a) atitinkamos informacijos rinkimo, kaupimo, apdorojimo, analizavimo ir keitimosi ja;

<...>“

- 3 SESV 91 straipsnio, kuris yra šios sutarties trečiosios dalies VI antraštinėje dalyje „Transportas“, 1 dalyje numatyta:

„1. Siekdami įgyvendinti 90 straipsnį ir atsižvelgdami į transporto ypatumus, Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavę su Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu, nustato:

<...>

- c) priemones transporto saugumui gerinti;
- d) kitas atitinkamas nuostatas.“

Direktyva 2011/82

- 4 Direktyvos 2011/82 1, 6, 7, 8, 22, 23 ir 26 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) pagrindinis Sąjungos transporto politikos tikslas – pagerinti kelių eismo saugumą. Sąjunga įgyvendina kelių eismo saugumo gerinimo politiką, kurios tikslas – sumažinti žūstančiųjų ir sužeistųjų skaičių bei materialinę žalą. Svarbus šios politikos aspektas – nuolatinis už kelių eismo taisyklių pažeidimus, kai jie padaromi Sąjungoje ir kelia didelį pavojų kelių eismo saugumui, taikomų sankcijų vykdymo užtikrinimas;

<...>

(6) siekiant pagerinti kelių eismo saugumą visoje Sąjungoje ir užtikrinti vienodą požiūrį į vairuotojus pažeidėjus, būtent į nuolatinius gyventojus ir nenuolatinius gyventojus, vykdymo užtikrinimui turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos, neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje narėje yra registruota transporto priemonė. Šiuo tikslu reikėtų įdiegti tarpvalstybinio keitimosi informacija sistemą, skirtą tam tikriems nustatytiems kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimams, neatsižvelgiant į jų administracinį arba baudžiamąjį pobūdį pagal atitinkamos valstybės narės teisę, kuri sudarytų galimybę pažeidimo vietos valstybei narei susipažinti su registracijos valstybės narės turimais transporto priemonių registracijos duomenimis (TRD);

(7) veiksmingesnis tarpvalstybinis keitimasis TRD, kuris palengvintų asmenų, kurie įtariamai padarę kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimą, tapatybės nustatymą, gali sustiprinti atgrasomąjį poveikį ir paskatinti atsargesnį kitoje valstybėje narėje nei pažeidimo vietos valstybė narė registruotą transporto priemonę vairuojančio asmens elgesį – taip būtų užkertamas kelias nelaimingiems atsitikimams dėl kelių eismo įvykių;

(8) kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimams, kuriems taikoma ši direktyva, valstybėse narėse nėra taikomas vienodas požiūris. Kai kurios valstybės narės tokius pažeidimus pagal nacionalinę teisę laiko „administraciniais“ pažeidimais, tuo tarpu kitos valstybės narės laiko juos „baudžiamosiomis“ veikomis. Ši direktyva turėtų būti taikoma neatsižvelgiant į tų pažeidimų kvalifikavimą pagal nacionalinę teisę;

<...>

(22) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, tos valstybės narės nedalyvauja priimančią šią direktyvą, ir ji joms nėra privaloma ar taikoma;

(23) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo (Nr. 22) dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji jai nėra privaloma ar taikoma;

<...>

(26) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti visų kelių eismo dalyvių aukšto lygio apsaugą Sąjungoje, sudarant palankesnes sąlygas keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus, kai jie padaromi transporto priemone, registruota kitoje valstybėje narėje nei pažeidimo vietos valstybė narė, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. <...>“

5 Direktyvos 2011/82 1 straipsnyje „Tikslas“ numatyta:

„Šia direktyva siekiama užtikrinti visų eismo dalyvių aukšto lygio apsaugą Sąjungoje, sudarant palankesnes sąlygas keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus ir taip užtikrinant sankcijų už pažeidimus, padarytus kitoje valstybėje narėje nei pažeidimo vietos valstybė narė registruota transporto priemone, taikymą.“

6 Šios direktyvos 2 straipsnyje „Taikymo sritis“ nustatyta:

Ši direktyva taikoma šiems kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimams:

- a) leidžiamo greičio viršijimas;
- b) važiavimas neprisiseigus saugos diržu;
- c) važiavimas esant raudonam šviesoforo signalui;
- d) vairavimas apsvaigus nuo alkoholio;
- e) vairavimas apsvaigus nuo narkotikų;
- f) važiavimas be apsauginio šalmo;
- g) važiavimas draudžiama juosta;
- h) neteisėtas naudojimas mobiliuoju telefonu arba kitokiu ryšių įrenginiu vairuojant.“

7 Šios direktyvos 4 ir 5 straipsniuose reglamentuojama valstybių narių keitimosi informacija procedūra ir pranešimas apie atitinkamus pažeidimus.

8 Pagal tos pačios direktyvos 12 straipsnio 1 dalį valstybės narės privalo užtikrinti, kad įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, įsigaliojūt ne vėliau kaip nuo 2013 m. lapkričio 7 d.

Faktinės bylos aplinkybės

- 9 2008 m. kovo 19 d. Komisija Parlamentui ir Tarybai pateikė pasiūlymą dėl direktyvos, kuria iš esmės siekiama palengvinti keitimąsi informacija apie tam tikrus kelių eismo taisyklių pažeidimus ir su jais susijusių sankcijų vykdymą tarpvalstybiniu lygmeniu. Kaip šio pasiūlymo teisinis pagrindas nurodytas EB 71 straipsnio 1 dalies c punktas, kurio nuostatos pakartotos SESV 91 straipsnio 1 dalies c punkte.
- 10 2011 m. spalio 25 d. Parlamentas ir Taryba priėmė Direktyvą 2011/82. Vis dėlto jos teisiniu pagrindu pasirinkta SESV 87 straipsnio 2 dalis.
- 11 Kartu su šios direktyvos tekstu paskelbtas Komisijos pareiškimas dėl minėtos direktyvos teisinio pagrindo (OL L 288, 2011, p. 15). Pareiškime nurodyta:

„Komisija pažymi, kad Taryba ir Europos Parlamentas pritaria tam, kad Komisijos pasiūlytas teisinis pagrindas – SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktas – būtų pakeistas SESV 87 straipsnio 2 dalimi. Nors Komisija laikosi tos pačios nuomonės, kaip ir abu teisės aktų leidėjai, kad svarbu siekti pasiūlytos direktyvos, susijusios su kelių eismo saugumo gerinimu, tikslų, vis dėlto ji mano, kad teisiniu ir instituciniu požiūriu SESV 87 straipsnio 2 dalis nėra tinkamas teisinis pagrindas, ir todėl pasilieka teisę naudotis visomis turimomis teisinėmis priemonėmis.“

- 12 Manydama, kad minėta direktyva priimta pasirėmus klaidingu teisiniu pagrindu ir kad ji turėjo būti grindžiama SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktu, Komisija pareiškė šį ieškinį.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 13 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
 - panaikinti Direktyvą 2011/82,
 - nurodyti, kad šios direktyvos padariniai yra galutiniai,
 - priteisti iš Parlamento ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 14 Parlamentas prašo ieškinį atmesti ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, nurodyti, kad Direktyvos 2011/82 padariniai lieka galioti šešis mėnesius, ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 16 2012 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi, pirma, Airijai, Lenkijos Respublikai, Slovakijos Respublikai ir Švedijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Parlamento ir Tarybos reikalavimų, ir, antra, Belgijos Karalystei, Vengrijai ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 17 Komisija prašo panaikinti Direktyvą 2011/82 remdamasi tuo, kad ji grindžiama SESV 87 straipsnio 2 dalimi, taigi, priimta pasirinkus klaidingą teisinį pagrindą. Ši nuostata, skirta policijos bendradarbiavimui pasitelkus kompetentingas institucijas „nusikalstamų veikų“ užkardymo ar išaiškinimo ir tyrimo srityse, kaip teisinis pagrindas gali būti pasirinkta tik nustatant priemones, konkrečiai susijusias su „nusikalstamų veikų“ [baudžiamųjų pažeidimų] užkardymu ar išaiškinimu. Taigi, remiantis tik „veikos“ [„pažeidimo“] baudžiamumu arba ja [juo] siekiamu represiniu tikslu negalima daryti išvados, kad šią veiką [pažeidimą] automatiškai galima tapatinti su „nusikalstama“ veika [„baudžiamuoju“ pažeidimu], kaip tai suprantama pagal SESV 87 straipsnį.
- 18 Iš tiesų, kiek tai susiję su 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašyta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija pripažintomis pagrindinėmis teisėmis, ypač su šios konvencijos 6 straipsniu, pažymėtina, kad sąvokos „baudžiamasis“ „dalykinė apimtis“ tikrai platesnė ir gali apimti kitokio, kaip antai administracinio, pobūdžio pažeidimus. Tačiau atsižvelgiant į specifinį SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies 4 ir 5 skyrių kontekstą pažymėtina, kad šia sąvoka nustatomos teisėkūros priemonių priėmimo ribos, taigi, ją reikėtų apibrėžti atsižvelgiant į Sąjungos kompetenciją baudžiamosios teisės srityje. Todėl atsižvelgiant, pirma, į SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies struktūrą ir, antra, į institucinius padarinius, kuriuos lemia SESV 87 straipsnio kaip teisėkūros akto teisinio pagrindo pasirinkimas, reikėtų remtis kiek „formalesne“ baudžiamojo pažeidimo sąvoka.
- 19 Taigi, Komisija mano, kad tiek Direktyvos 2011/82 tikslas, tiek jos turinys susijęs su transporto politikos sritimi ir ypač su SESV 91 straipsniu, kuris atitinkamai turėjo būti pasirinktas kaip šios direktyvos teisinis pagrindas.
- 20 Nustatant tarpvalstybinio keitimosi informacija apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus (nesvarbu, ar tai administracinio, ar baudžiamojo pobūdžio pažeidimai) sistemą, Direktyva 2011/82 siekta pagerinti kelių eismo saugumą. Dėl šios direktyvos turinio pažymėtina, kad ja numatyta sistema keistis informacija tik apie tam tikrus su kelių eismo saugumu susijusius veiksmus, tačiau šie veiksmai visiškai nederinami ir, svarbu pabrėžti, valstybės narės neįpareigojamos šiuos veiksmus priskirti prie baudžiamosios teisės srities.
- 21 Tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti Direktyvą 2011/82, Komisija vis dėlto prašo atsižvelgti į teisinio saugumo reikalavimus ir pagal SESV 264 straipsnį šios direktyvos padarinius palikti galioti pripažįstant, kad jie yra galutiniai.
- 22 Parlamentas ir Taryba, taip pat Belgijos Karalystė, Airija, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė, kurių nuomonės priešingos, teigia, kad SESV 87 straipsnio 2 dalis buvo tinkamas teisinis pagrindas Direktyvai 2011/82 priimti, nors ir grindžia tai iš dalies skirtingais argumentais.
- 23 Parlamentas tvirtina, kad rėmimasis SESV 87 straipsnio 2 dalimi siekiant pagrįsti Sąjungos teisės akto priėmimą negali būti apribotas tik tais atvejais, kai priimamos priemonės „baudžiamosios teisės srityje“, nes SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies 5 skyriuje, skirtame „Policijos bendradarbiavimui“, kuriame įtvirtinta ši nuostata, nėra jokios tai numatančios nuorodos ar patikslinimo. Bet kuriuo atveju galimybė taikyti šią nuostatą negali būti atmesta remiantis Komisijos teiginiu, kuris klaidingai grindžiamas per siauru šios sąvokos aiškinimu.

- 24 Taigi, Parlamentas, kurį šiuo klausimu palaiko dauguma į bylą įstojusių valstybių narių, mano, jog atsižvelgiant į tai, kad Direktyva 2011/82 pirmiausia siekiama nustatyti keitimosi informacija sistemą ir tik netiesiogiai siekiama su kelių eismo saugumu susijusių tikslų, ji negalėjo būti grindžiama SESV 91 straipsniu.
- 25 Taryba teigia, kad Direktyvoje 2011/82 numatytos taisyklės dėl sankcijų, skirtų už tam tikrus kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus, vykdymo. Nors, atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės teisės sistemą, šie pažeidimai gali būti administracinio arba baudžiamojo pobūdžio, vis dėlto tokių sankcijų vykdymo tvarka bet kuriuo atveju turi būti reglamentuojama baudžiamosios teisės normomis. Tačiau klausimas, kas priskirtina prie „baudžiamosios teisės srities“, Sąjungos teisėje turi būti aiškinamas autonomiškai, neatsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės vidaus organizacinę tvarką ir atitinkamą nacionalinę terminiją.
- 26 Šiuo klausimu Taryba nurodo, kad pagal SESV ir visų pirma jos trečiosios dalies V antraštinę dalį „baudžiamosiomis“ turėtų būti laikomos visos normos, kuriomis siekiama apsaugoti paprastai baudžiamosios teisės saugomas teises vertybes, visų pirma gyvybę, asmens fizinį bei moralinį neliečiamumą ir nuosavybę. Tokiomis aplinkybėmis nuostatos, kaip antai įtvirtintos Direktyvoje 2011/82, kuriomis siekiama pagerinti kelių eismo saugumą baudžiant už veikas, kurios laikomos pavojingomis, neišvengiamai priskirtinos prie baudžiamosios teisės srities ir negali būti klasifikuojamos kaip kelių eismo saugumui, kaip jis suprantamas pagal SESV 91 straipsnį, skirtos nuostatos.
- 27 Taigi, šia direktyva siekiama SESV 87 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų. Pirma, net jeigu kelių eismo saugumo gerinimas, kaip teigia Taryba, priskiriamas prie transporto politikos, vis dėlto numatyta priemonė siekiama palengvinti tarpvalstybinius kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus padariusių asmenų nustatymą. Antra, minėta direktyva iš tiesų siekiama surinkti informaciją apie pažeidimus norint palengvinti baudų už juos skyrimą, o tai yra priemonės, kurias Sąjunga turi kompetenciją nustatyti pagal SESV 87 straipsnį. Trečia, SESV 87 straipsnio 1 dalyje daroma nuoroda į „visas <...> kompetentingas valdžios institucijas“ patvirtinama, kad, siekiant nustatyti šio straipsnio taikytinumą, nesvarbu, ar kiekvienoje konkrečioje valstybėje narėje įtraukiamos administracinės ar baudžiamosios teisės reglamentuojamos tarnybos.
- 28 Tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti Direktyvą 2011/82, Taryba, kurią palaiko Airija, Slovakijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė, papildomai prašo palikti galioti jos padarinius šešis mėnesius, kad galima būtų iš naujo pateikti dokumentą deryboms remiantis SESV 91 straipsniu. Vis dėlto šiuo klausimu Airija ir Jungtinė Karalystė patikslina, kad šios direktyvos padarinių palikimas galioti iki naujo dokumento priėmimo remiantis kitu teisiniu pagrindu turėtų būti skirtas ne valstybėms narėms, kurios turi teisę remtis Protokolu Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ir Protokolu Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėtais prie ESS ir SESV, o tik toms valstybėms narėms, kurios jau yra saistomos šios direktyvos.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 29 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teismo kontrolė ir prie kurių priskirtinas tokio teisės akto tikslas ir turinys (Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-411/06, EU:C:2009:518, 45 punktas ir jame nurodyta teismo praktika; Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-130/10, EU:C:2012:472, 42 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 30 Jeigu iš atitinkamo teisės akto analizės matyti, kad juo siekiama dvigubo tikslo arba jis turi dvi sudedamąsias dalis, ir jeigu vienas iš jų yra laikytinas pagrindiniu ar dominuojančiu, o kitas yra tik papildomas, toks teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar dominuojantis tikslas arba sudedamoji dalis (Sprendimo *Komisija / Taryba, C-137/12, EU:C:2013:675, 53* punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 31 Taigi, siekiant įvertinti šio ieškinio pagrįstumą reikia išanalizuoti Direktyvos 2011/82 tikslą ir turinį tam, kad galima būtų nustatyti, ar ji iš tiesų, kaip teigia Parlamentas ir Taryba, galėjo būti priimta remiantis SESV 87 straipsnio 2 dalimi, o ne SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktu, kurią kaip tinkamą teisinį pagrindą nurodė Komisija.
- 32 Nagrinėjamu atveju kalbant apie Direktyvos 2011/82 tikslą reikia pabrėžti, kad šios direktyvos 1 straipsnyje „Tikslas“, kuriame pakartojamas šios direktyvos 26 konstatuojamosios dalies tekstas, aiškiai nurodyta, kad šia direktyva „siekiama užtikrinti visų eismo dalyvių aukšto lygio apsaugą Sąjungoje, sudarant palankesnes sąlygas keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus“.
- 33 Kaip matyti iš šios direktyvos 1 ir 6 konstatuojamųjų dalių, tokio tikslo pagerinti kelių eismo saugumo lygį visoje Sąjungoje turi būti siekiama būtent sukuriant tarpvalstybinę keitimosi transporto priemonių registracijos duomenimis sistemą tam, kad būtų lengviau nustatyti asmenis, padariusius tam tikrus nurodytus kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus, neatsižvelgiant į šių pažeidimų administracinį arba baudžiamąjį pobūdį pagal atitinkamos valstybės narės teisę.
- 34 Direktyvos 2011/82 2 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad ši direktyva priimta Sąjungos teisės aktų leidėjui konstatavus, jog už tam tikrus kelių eismo taisyklių pažeidimus finansinės sankcijos dažnai nepritaikomos, jei tokie pažeidimai padaromi transporto priemone, registruota kitoje valstybėje narėje nei pažeidimo vietos valstybė narė.
- 35 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad tokia keitimosi informacija sistema gali, kaip nurodyta Direktyvos 2011/82 7 konstatuojamojoje dalyje, sustiprinti atgrasomąjį poveikį kelių eismo taisyklių pažeidimų srityje ir paskatinti atsargesnį kitoje valstybėje narėje nei pažeidimo vietos valstybė narė registruotą transporto priemonę vairuojančio asmens elgesį – taip būtų užkertamas kelias nelaimingiems atsitikimams dėl kelių eismo įvykių.
- 36 Iš to, kas nurodyta, aiškiai matyti, kad pagrindinis ar dominuojantis Direktyvos 2011/82 tikslas – pagerinti kelių eismo saugumą, kuris, kaip nurodyta šios direktyvos 1 konstatuojamojoje dalyje, yra svarbiausias Sąjungos transporto politikos tikslas.
- 37 Nors šia direktyva iš tiesų nustatoma tarpvalstybinio keitimosi informacija apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus sistema, ne mažiau svarbu, kad ši sistema numatyta būtent tam, kad Sąjunga galėtų pasiekti tikslą pagerinti kelių eismo saugumą.
- 38 Kalbant apie Direktyvos 2011/82 turinį pirmiausia reikia pabrėžti, kad joje numatyta procedūra, kaip valstybės narės turi keistis informacija apie aštuonis konkrečius kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus, išvardytus šios direktyvos 2 straipsnyje ir apibrėžtus jos 3 straipsnyje, būtent apie leidžiamo greičio viršijimą, važiavimą neprisigėsus saugos diržu, važiavimą esant raudonam šviesoforo signalui, vairavimą apsvaigus nuo alkoholio, vairavimą apsvaigus nuo narkotikų, važiavimą be apsauginio šalmu, važiavimą draudžiama juosta ir neteisėtą naudojimąsi mobiliuoju telefonu arba kitokiu ryšių įrenginiu vairuojant transporto priemonę.
- 39 Keitimosi informacija procedūra reglamentuojama Direktyvos 2011/82 4 straipsniu. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta, kad valstybės narės suteikia galimybę kitų valstybių narių nacionaliniams kontaktiniams centrams naudotis nacionaliniais transporto priemonių registracijos duomenimis ir atlikti automatinę duomenų, susijusių su transporto priemonėmis ir jų savininkais ar valdytojais,

paiešką. Šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje numatyta, kad pažeidimo vietos valstybė narė gautus duomenis naudoja siekdama iširti, kas asmeniškai atsakingas už šioje direktyvoje nurodytus kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus.

- 40 Nustačius transporto priemonės savininką ar valdytoją arba bet kurį kitą asmenį, įtariamą padarius tokį kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimą, valstybė narė, kurios teritorijoje toks pažeidimas buvo padarytas, nusprendžia, ar imtis tolesnių veiksmų. Šiuo tikslu Direktyvos 2011/82 5 straipsnyje apibrėžti būdai, kuriais apie nustatytą pažeidimą turi būti pranešama atitinkamam asmeniui; jame numatyta, kad siunčiamas, pageidautina, registracijos dokumento kalba parengtas laiškas, kuriame nurodoma visa svarbi informacija, visų pirma kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimo pobūdis, pažeidimo vieta, data ir laikas, pažeisto nacionalinės teisės akto pavadinimas ir sankcija, taip pat prireikus pateikiami duomenys apie įrenginį, kuris buvo naudojamas pažeidimui nustatyti.
- 41 Galiausiai Direktyvos 2011/82 11 straipsnyje numatyta, kad Komisija ne vėliau kaip 2016 m. lapkričio 7 d. Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą apie tai, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą; juo remiantis ši direktyva galėtų būti peržiūreta. Šiame pranešime, be kita ko, turės būti pateiktas vertinimas, ar ši direktyva veiksminga mažinant mirties atvejų skaičių Sąjungos keliuose; jame taip pat turės būti analizuojama Komisijos galimybė Sąjungos lygmeniu parengti kelių eismo saugumo gaires pagal bendrą transporto politiką, kad valstybės narės kuo vienodžiau taikytų kelių eismo taisykles, ir galimybė prireikus suderinti kelių eismo taisykles.
- 42 Atlikta Direktyvos 2011/82 nuostatų turinio analizė patvirtina, kad šia direktyva nustatyta valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų keitimosi informacija sistema yra priemonė, kuria ji siekia šio sprendimo 32–43 punktuose nurodyto tikslo pagerinti kelių eismo saugumą ir Sąjungai suteikiama galimybė šį tikslą pasiekti.
- 43 Svarbu nurodyti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog kelių eismo saugumui pagerinti skirtos priemonės priklauso transporto politikai, todėl gali būti nustatytos remiantis SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktu, nes jas apima sąvoka „priemonės transporto saugumui gerinti“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, (žr. Sprendimo *Ispanija ir Suomija / Parlamentas ir Taryba*, C-184/02 ir C-223/02, EU:C:2004:497, 30 punktą).
- 44 Taigi, darytina išvada, kad nustačius, jog pagal siekiamus tikslus ir turinį Direktyva 2011/82 yra priemonė, suteikianti galimybę pagerinti transporto saugumą, kaip tai suprantama pagal SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktą, ši direktyva turėjo būti priimta remiantis šia nuostata.
- 45 Atliktos analizės nepaneigia Tarybos ir Parlamento argumentas, kad SESV 87 straipsnio 2 dalis galėjo būti tinkamas pagrindas Direktyvai 2011/82 priimti.
- 46 Iš tiesų šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į tai, kur ji įtvirtinta, t. y. pirmiausia į SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies 5 skyrių „Policijos bendradarbiavimas“.
- 47 Nors iš tiesų įsigaliojus Lisabonos sutarčiai policijos bendradarbiavimo taikymo sritis yra platesnė, palyginti su tuo, kas buvo įtvirtinta ES 30 straipsnyje, vis dėlto, kaip numatyta SESV 87 straipsnio 1 dalyje, šis bendradarbiavimas toliau domina valstybių narių kompetentingas valdžios institucijas, įskaitant policijos, muitinės ir kitas teisės saugos tarnybas, specializuotas „užkardyti, išaiškinti ir tirti nusikalstamas veikas“, kaip ir buvo numatyta ES 30 straipsnio 1 dalies a punkte.
- 48 Antra, SESV 87 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti atsižvelgiant į „Bendrąsias nuostatas“, kurios įtvirtintos SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies 1 skyriuje, visų pirma į SESV 67 straipsnį, kuriuo pradedamas šis skyrius ir kurio 2 dalyje numatyta, kad Sąjunga „užtikrina, kad nebus asmenų kontrolės jiems kertant vidaus sieną, ir suformuluoja <...> bendrą prieglobsčio, imigracijos ir išorės sienų kontrolės politiką“, o jo 3 dalyje nurodyta, kad Sąjunga „stengiasi užtikrinti aukštą saugumo lygį prevencijos bei kovos su nusikalstamumu, rasizmu ir ksenofobija priemonėmis, taip pat policijos ir

teisminių institucijų bei kitų kompetentingų valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonėmis, taip pat tarpusavyje pripažįstant teismo sprendimus baudžiamosiose bylose, o prireikus derinant baudžiamuosius įstatymus“.

- 49 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad tokia priemonė, kaip antai Direktyva 2011/82, atsižvelgiant į jos tikslą ir turinį, kurie nurodyti šio sprendimo 32–43 punktuose, nėra tiesiogiai susijusi su šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytais tikslais.
- 50 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia nurodyti, kad SESV 87 straipsnio 2 dalis negalėjo būti tinkamas pagrindas Direktyvai 2011/82 priimti.
- 51 Taigi, kadangi ieškinys yra pagrįstas, Direktyvą 2011/82 reikia panaikinti.

Dėl panaikinimo padarinių ribojimo

- 52 Komisija ir Taryba Teisingumo Teismo prašo tuo atveju, jeigu pastarasis panaikintų ginčijamą direktyvą, palikti galioti jos padarinius. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad Taryba mano, jog šešių mėnesių termino turėtų pakakti naujai direktyvai priminti, tačiau per teismo posėdį Komisija prašė panaikinto teisės akto padarinius palikti galioti ilgesniam laikotarpiui.
- 53 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurie panaikinto teisės akto padariniai lieka galutiniai.
- 54 Nagrinėjamu atveju reikia pripažinti, kad, atsižvelgiant į Direktyvos 2011/82 tikslų pagerinti kelių eismo saugumą siekimo svarbą, šios direktyvos panaikinimas nepaliekant galioti jos padarinių galėtų turėti neigiamų pasekmių Sąjungos politikos transporto srityje įgyvendinimui.
- 55 Be to, svarbu atsižvelgti į tai, kad šios direktyvos 12 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus užtikrinti, kad šios direktyvos būtų laikomasi, baigėsi 2013 m. lapkričio 7 d.
- 56 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad yra svarbių su teisiniu saugumu susijusių pagrindų, pateisinančių tai, kad Teisingumo Teismas paliktų galioti šios direktyvos padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti 12 mėnesių termino, skaičiuojamo nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, įsigalios nauja, tinkamu teisiniu pagrindu, būtent SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktu, paremta direktyva.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 57 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Parlamento ir Tarybos ir pastarieji bylą pralaimėjo, jie turi jas padengti. Pagal šio reglamento 140 straipsnio 1 dalį Belgijos Karalystė, Airija, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/82/ES, kuria sudaromos palankesnės sąlygos keistis informacija tarpvalstybinio lygmeniu apie kelių eismo saugumo taisyklių pažeidimus.**

2. **Palikti galioti Direktyvos 2011/82 padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti 12 mėnesių termino, skaičiuojamo nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, įsigalios nauja, tinkamu teisiniu pagrindu, būtent SESV 91 straipsnio 1 dalies c punktu, paremta direktyva.**
3. **Priteisti iš Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
4. **Belgijos Karalystė, Airija, Vengrija, Lenkijos Respublika, Slovakijos Respublika, Švedijos Karalystė ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.